

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

33028 м.Рівне, вул. Шкільна, 1, тел. (факс) /0362/ 63-62-50, inbox@rva.court.gov.ua

«28» лютого 2017 року 01.33/ / /2017/вх. 1-1196/17

На № 11/10-213 від 10.02.2017 року

Верховна Рада України

**Народному депутату України
Домбровському О.Г.**

Шановний Андрію Володимировичу!

Апеляційний суд Рівненської області розглянув Ваш депутатський запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 10 лютого 2017 року щодо переведення помічника судді додатковим помічником іншого судді, який має повноваження з відправлення правосуддя, у разі звільнення судді шляхом виходу у відставку і повідомляє.

1. Питання заповнення штату Апеляційного суду Рівненської області, у тому числі й заповнення посад помічників суддів, вирішується у відповідності до вимог чинного трудового законодавства, із врахуванням особливостей, визначених Законом України "Про судоустрій і статус суддів" та Законом України "Про державну службу".

Згідно статті 92 Закону України „Про державну службу” посади помічників суддів відносяться до посад патронатної служби. Частини друга та третя вказаної статті визначають, що працівник патронатної служби призначається на посаду на строк повноважень особи, працівником патронатної служби якої він призначений; трудові відносини з працівником патронатної служби припиняються в день припинення повноважень особи, працівником патронатної служби якої він призначений.

Відповідно до статті 154 Закону України „Про судоустрій і статус суддів” кожний суддя суду загальної юрисдикції має помічника, статус і умови діяльності якого визначаються цим Законом та Положенням про помічника судді, затвердженим Радою суддів України.

Пункт 1 Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції, затвердженого Рішенням Ради суддів України № 14 від 25.03.2011 року, зі змінами, внесеними згідно з Рішеннями Ради суддів України № 27 від 24.06.2011 року та № 20 від 03.03.2016 року / далі – Положення / визначає, що відповідно до частини першої статті 154 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" у кожного судді суду загальної юрисдикції є помічник, правовий статус і умови діяльності якого визначаються Законом України "Про судоустрій і статус суддів", Законом України "Про державну службу" та цим Положенням.

Тобто, і Закон України „Про судоустрій і статус суддів” і Положення визначають, що кожний суддя суду загальної юрисдикції має одного помічника.

Пункт 17 Положення, у редакції Рішення Ради суддів України № 56 від 15 вересня 2016 року, суперечить нормам Законів України „Про судоустрій і статус суддів”, „Про державну службу” та п. 1 Положення, які не передбачають можливості мати додаткового помічника.

Штатні розписи судів складаються у відповідності до вимог чинного законодавства – тобто розрахунок штатних одиниць помічників суддів здійснюються виходячи із штатної кількості суддів із розрахунку 1:1, та не передбачають введення додаткового помічника.

Фінансування видатків на оплату праці здійснюється відповідно до штатного розпису, а отже виникає питання правомірності використання бюджетних коштів на оплату праці „додаткового” помічника („додаткових” помічників).

Окрім того, тимчасове призначення додаткового помічника судді у випадку звільнення судді у якого він був помічником не окреслене часовими рамками (на відміну від випадків тривалого відрядження, відсторонення судді від посади, відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, відпустки по догляду за дитиною та періоду припинення повноважень судді зі здійснення правосуддя), що ускладнює формулювання умов праці даного помічника та у подальшому звільнення за спливом терміну трудового договору, зокрема і у випадках заповнення вакансії судді та внесення новим суддею подання на іншу особу як на помічника.

Внесені до Положення зміни також не регламентують кількості „додаткових” помічників – чи можливо набирати більше ніж одного „додаткового” помічника із числа вивільнених у зв'язку із звільненням судді та принцип визначення потреб судді у „додаткових” помічниках.

Відповідно до статті 133 Закону України „Про судоустрій і статус суддів” Рада суддів України є органом суддівського самоврядування. Рішення Ради суддів України, прийняті в межах визначених цим Законом повноважень, є обов'язковими для органів суддівського самоврядування. Тобто, Рішення Ради суддів України не встановлюють загальнообов'язкових правових норм.

2. У випадках звільнення судді шляхом виходу у відставку помічники цих суддів додатковими помічниками до інших суддів, які мають повноваження з відправлення правосуддя не переводились. Вказане питання перед адміністрацією суду в установленому Законом порядку не порушувалось.

3. У відповідності до вимог ст. 92 Закону України „Про державну службу”, на підставі п. 2 ст. 36 Кодексу законів про працю України, у день відрахування зі штату суддів припинено трудові відносини з 10 помічниками суддів.

Із метою збереження кваліфікованих кадрів питання про працевлаштування звільнених помічників вирішувалось відповідно до вимог чинного законодавства. Так, за їх згодою :

- відповідно до подання суддів, 3 осіб призначено помічниками суддів, тимчасово, на час перебування у відпустці по догляду за дитиною основного працівника;
- 2 осіб переведено на посади службовців (завідувача архівом суду; діловода), із перспективою заміщення вакантних посад державної служби, шляхом конкурсного добору);
- 3 особи за результатами конкурсного добору зараховані на вакантні посади державної служби, у порядку, визначеному Законом України „Про державну службу”.

З повагою,

**Голова Апеляційного суду
Рівненської області**

О.І. Полухович

